

formulering; således vil man f.eks. fortsat anse mærker, der udelukkende består af ikke særligt udformede bogstaver eller tal, for at mangle det fornødne særpræg.

Henvisningen i den gældende lov til mærker, der med uvæsentlige ændringer eller tilføjelser angiver varens art m.v., er udgået, men der er ikke hermed tilset nogen praksisændring.

Stk. 3 giver hjemmel til registrering af mærker, der har opnået særpræg ved brug, jf. § 3, stk. 1, nr. 2.

Også andre forhold end det, der er nævnt i § 13, stk. 3, kan give mulighed for registrering af et mærke, der med hjemmel i forslagens § 13, stk. 1, er fundet uegnet til registrering. Således kan f.eks. geografiske angivelser registreres på grundlag af en registrering i det pågældende land.

Til § 14

Nr. 1 svarer delvis til den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 3, og hviler på direktivets artikel 3, stk. 1, litra f.

Nr. 2 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 2, og direktivets artikel 3, stk. 1, litra g.

Den gældende lovs § 14, stk. 2, er udeladt. Forslagets § 14, nr. 2, giver dog fortsat hjemmel til at nægte at registrere to identiske mærker for samme varer, selv om der foreligger et samtykke fra indehaveren af det ældre mærke, jf. forslagens § 15, stk. 1, nr. 1, og stk. 5, hvis det vil være vildledende for forbrugerne.

Nr. 3 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 1, og direktivets artikel 3, stk. 1, litra h, og stk. 2, litra c. Som noget nyt giver bestemmelsen hjemmel til at nægte registrering af emblemer og våben, der har offentlig interesse.

Nr. 4 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 4, og direktivets artikel 4, stk. 4, litra c. De i bestemmelsen nævnte mærker vil som hidtil kunne registreres, hvis der foreligger hjemmel.

Ordet firma er erstattet af den bredere terminologi »virksomhedsnavn«. Dette omfatter således også aktieselskabsnavne, foreningsnavne o.l. Lokale navne skal behandles i overensstemmelse med nugældende praksis.

Nr. 5 svarer til den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 5, og direktivets artikel 4, stk. 4, litra c. Henvisningen til »patentret« i den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 5, er udgået, da en sådan ret ikke kan tænkes krænknet ved et varemærke. I stedet er givet en almen formulering (»industrielle rettigheder«), der navnlig omfatter mønsterrettigheder og rettigheder til halvlederets topografi. De i bestemmelsen nævnte mærker vil som hidtil kunne registreres, hvis der foreligger hjemmel.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 6, og er udformet i overensstemmelse med direktivets artikel 4, stk. 1, 2, 3 og 4, litra a og b, og stk. 5.

Bestemmelsen foregriber i stk. 2, nr. 1, litra a og nr. 2 samt stk. 3 indførelsen af EF-varemærket og får derfor først et reelt indhold, når denne ordning kommer til eksistens.

Stk. 4, nr. 1, svarer til den gældende lovs § 6, stk. 2, men er mindre restriktiv, se bemærkningerne til § 4, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 4, nr. 2, omhandler samtlige forretningskendetegn. Beskyttelsesomfanget af de enkelte forretningskendetegn afhænger af de materielle retlige normer, d.v.s. for varemærkers vedkommende af § 4.

Det for dansk varemærkeret særegne forhold, at eneret kan stiftes alene ved brug, fremgår nu direkte af forslagens § 3, jf. bemærkningerne til denne paragraf.

Vedrørende spørgsmålet om registrering af identiske mærker for samme varer med samtykke fra indehaveren af det ældre mærke henvises til bemærkningerne til § 14, nr. 2.

Den gældende lovs § 14, stk. 1, nr. 7, er udgået, da man har fundet, at den giver en for vidtgående beskyttelse af udenlandske mærker. Det særlige spørgsmål omkring agentvaremærker må løses efter parternes aftale og i overensstemmelse med almindelige konkurrenceretlige grundsætninger, jf. herved Pariserkonventionens artikel 6 g. Direktoratet har mulighed for at henvise parterne til at få spørgsmålet afgjort ved domstolene i medfør af forslagens § 21.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15. Det kan ikke udelukkes, at disclaimer-instituttet vil finde bredere anvendelse i fremtiden.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 16.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 30. I dag er langt de fleste lande tilsluttet Pariserkonventionen. Det er derfor fundet praktisk at dele den gældende lovs § 30, således at stk. 1 i lovforslagets § 18 angår de tilsluttede lande og stk. 2 andre lande. Særlig bekendtgørelse vil derfor kun være nødvendig for de sidstnævntes vedkommende, jf. forslagens § 48.